

samen

M A G A Z I N E

In de kijker
Praatwijzer

De week van
Linde en Rubie

Amir Bachroui
Jong en oud,
samen sterk

over-bruggen

**“Ik heb geen schrik
meer om in gesprek
te gaan met de school”**

Inhoud

Column 3

Prikbord 4

Brugfiguren onderwijs,
van Avelgem tot Oostende 6

Een pluim voor Michel 11

De week van Linde en Rubie 12

De roepstoeter
Jong en oud, samen sterk 14

In de kijker
Praatwijzer 15

Greta's tips uit het naaiatelier 19

Speel mee en win 20

Deel jouw kijk op onze thema's.

Wil je reageren op een van onze artikels of heb je een suggestie voor
volgend nummer? Stuur een mailtje naar info@samo-magazine.be

SAMENLEVINGSOPBOUW
West-Vlaanderen

Colofon

SAMENLEVINGSOPBOUW WEST-VLAANDEREN VZW
info.west-vlaanderen@samenlevingsopbouw.be
www.samenlevingsopbouw.wvl.be

MAATSCHAPPELIJKE ZETEL

- Torhoutsesteenweg 100A, 8200 BRUGGE
Ondernemingsnummer BE0429.735.932 –
RPR Brugge

SECRETARIATEN

- Katelijnestraat 27B, 8000 Brugge
050 39 37 71
- Hoogstraat 98 bus2, 8800 RUMBEKE
051 24 29 28

WERKTEN MEE AAN DIT NUMMER

Amir Bachroui, Corrie de Ruijter, Hilde Van
Laere, Jan Wielockx, Katrien Laga, Lieze Pareit,
Linde Vande Woestyne, Mieke Spruytte, Mieke
Van Poucke, Peter Ketelers, Rubie Derutter,
Veerle Gevaert, Veerle Verslype. We danken ook
alle geïnterviewde personen.

EINDREDACTIE

Peter Ketelers en Bernadette Verreth

FOTOGRAFIE

Medewerkers Samenlevingsopbouw
West-Vlaanderen
Marilyne Volckaert: foto zorgzame buurten

TEKENING

Rubie Derutter: advertentie Week van
Verbondenheid

VORMGEVING EN DRUK

Vormgeving: de-formatie.be, Beernem
Druk: Perka nv, Maldegem

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Tiny Scheipers

U KRIJGT SAMO MAGAZINE
VOOR HET EERST IN HANDEN?
Dit plezier gunnen we je 2x per jaar!

GRATIS ABONNEMENT

www.samenlevingsopbouw.wvl.be/inschrijven

ADRESWIJZIGING ABONNEES

info@samo-magazine.be

VOLG ONS OP

[fb.com/SamenlevingsopbouwWestVlaanderen](https://www.facebook.com/SamenlevingsopbouwWestVlaanderen)
twitter.com/Samo_WVI

Column

Zoals een brug

Ze zijn van hout, in steen, van dikke touwen, en zelfs van vlees en bloed. "Wablieft?", zal je misschien zeggen, "Bruggen van vlees en bloed? Doe niet zot!"

Maar wat als ik je zeg dat wij als mens een brug kunnen vormen? Een brug die een verbinding maakt naar nieuwe kansen, nieuwe mogelijkheden en misschien wel vrijheid?

Ik ben gek op de stad Brugge waar ik nu vijf jaar woon. Ik vind het zalig om over de vele bruggetjes te wandelen en af en toe stil te staan om te mijmeren over de watertjes die we in het leven moeten doorzwemmen. Soms zijn de golven in ons leven zo hoog dat we de overkant zelfs niet meer zien. Soms stormt het zo hard dat we moeite hebben om het hoofd boven water te houden. Maar dan zijn er die bruggen, de bruggen van vlees en bloed.

Het begint met een uitgestoken hand, een simpel, maar cruciaal gebaar. Een stem die zegt: "Je kunt dit, ik geloof in jou!"

Het kost nog steeds veel moeite, maar de hand trekt je omhoog waardoor de horizon zichtbaar wordt. Er ontstaat perspectief, een uitzicht op verandering. En ook al voelt het nog wat wankel, de brug geeft je de mogelijkheid om recht te staan en te beginnen lopen. Ze geeft je hoop, kracht, een houvast. Doordat er iemand is die in ons gelooft,

ontdekken we dat we meer kunnen dan we zelf dachten.

Menselijke bruggen zijn er in alle soorten en maten, en ze zijn allemaal even belangrijk. Een brugfiguur die de verbinding vormt tussen een leerling in een moeilijke situatie en de school, een beleidsmaker die een structurele verandering doorvoert voor mensen die vastzitten in hun situatie, een man die zorgt voor een oude vrouw die niet meer uit de voeten kan. Ze zijn allemaal even hard nodig.

We kunnen in het leven allemaal in diep water terecht komen, niemand is daarvan gevrijwaard. Op zo'n moment hebben we een brug nodig, iemand die ons de hand reikt en zegt: "Kom maar, ik geloof in jou!"

Corrie de Ruijter
opbouwwerker

Welkom

Samir Djouama nam half november vorig jaar de plaats in van Pieterjan als opbouwwerker in Oostende. Sara Vanhove is net gestart als opbouwwerker onderwijs.

We wensen beiden veel werkplezier!

Bedankt!

Na bijna 20 jaar werken bij onze organisatie sloeg Anje Huysentruyt een andere weg in. Begin dit jaar ging ze aan de slag bij stichting Pelicano. Bedankt Anje, voor die jarenlange inzet en oprechte betrokkenheid voor de mensen. Pieterjan Alliet zocht een job dichterbij huis en vond die bij onze collega's van Samenlevingsopbouw Gent. We zijn blij dat hij lid van de familie blijft!

Samir

Sara

Lezersreactie vorig nummer

"Jullie artikel 'Het systeem is als een muur die in de weg blijft staan' is heel herkenbaar.

Als administratief medewerker bij een Sociaal Huis moet ik voor onze erkende vluchtelingen betaalbare woningen zoeken. Dat is een bijna onmogelijke opdracht en een heel frustrerende lijdensweg!"

In het VRT journaal: uitbreiding sociaal energietarief

Eind vorig jaar besliste de federale overheid om het sociaal energietarief uit te breiden voor alle gezinnen met een verhoogde tegemoetkoming. Al geldt de maatregel maar voor één jaar, hij pakt wel een acute nood aan in deze moeilijke coronatijd. Een gelegenheid om de problematiek

van energiearmoede onder de aandacht te brengen. Een ploeg van het VRT-journaal zakte af naar de Westhoek om onze energie-expert Stefan Goemaere te interviewen. Ook Véronique bracht een moedige getuigenis. Zij huurt een energie-zuinige wasmachine en koelkast via ons project Papillon.

Online klinken

Neen, het valt niet mee om de teamgeest hoog te houden in coronatijden! Opbouwwerkers Stefan, Mieke en Veerle lieten het niet aan hun hart komen en herdoopten zich tot Comité Sfeer en Gezelligheid.

Ze organiseerden al een online nieuwjaarsdrink, een quiz en maakten op basis van de inzendingen van de collega's een collega/vriendenboekje en een spotify-lijstje met favoriete nummers van 2020. Ook Valentijn en Pasen ontsnappen niet aan de aandacht van dit trio! Ze grijpen elke gelegenheid aan om de collega's te verrassen of op een ongedwongen manier met elkaar in contact te brengen.

Nieuwe kansarmoedeatlas West-Vlaanderen

Het aantal kansarme buurten in West-Vlaanderen is opnieuw gestegen (+9) tot 131 in totaal, verspreid over 29 gemeenten. In 45 procent van de gemeenten in West-Vlaanderen is er minstens één kansarme buurt te vinden. Die huisvesten nu 16 procent van de West-Vlaamse huishoudens.

Dat blijkt uit de vierde editie van de kansarmoede-atlas voor West-Vlaanderen, een realisatie van het Steunpunt Data en Analyse van de Provincie. Vooral de kustgemeenten en centrumsteden blijven gevoelig voor kansarmoede. De atlas wil het lokale armoedebeleid ondersteunen met objectieve data zonder te stigmatiseren.

Het is een belangrijk werkinstrument voor de lokale besturen en middenveldorganisaties, waarmee ze de evolutie doorheen de jaren kunnen volgen en gericht kunnen inzetten op de kwetsbare buurten.

De kansarmoedeatlas en de gemeentelijke steekkaarten vind je op www.kenniswest.be

Knallend vrijwilligerswerk

Ook dit jaar bedankten we in de Week van de Vrijwilliger onze trouwe mannen en vrouwen die altijd paraat staan om de handen uit de mouwen te steken. Naast een kaartje en twee fisters, zat er toepasselijk ook magnetron maïs in de omslag om zelf popcorn te maken. Bedankt vrijwilligers, voor jullie KNALLENDE inzet!

Brugfiguren onderwijs, van Avelgem tot Oostende

Feiten en cijfers

Volgens internationaal onderzoek is Vlaanderen de trieste Europese koploper van de sociale ongelijkheid in het onderwijs. In tegenstelling tot vele andere landen is het onderwijs in Vlaanderen veel minder een hefboom voor sociale mobiliteit.

Scholen

Scholen signaleren dat ze steeds meer geconfronteerd worden met sociale problemen maar onvoldoende gewapend zijn om hiermee om te gaan.

West-Vlaanderen

In West-Vlaanderen brengen Samenlevingsopbouw, Flankerend Onderwijsbeleid van de provincie en Expertisecentrum Vonk lokale besturen en hun brugfiguren samen in een lerend netwerk.

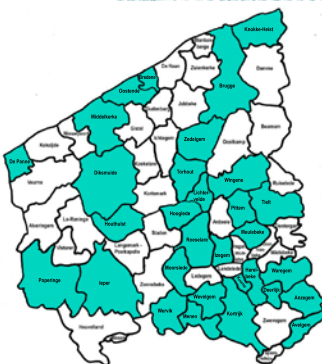
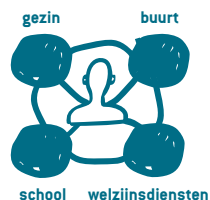

jaar

Ondersteuningstraject van 3 jaar: 2 keer per jaar intervisiegroepen en bijhorend leerplatform, vormingen, nieuwsbrief, studiedagen.

Gemeenten

Ook gemeenten voelen de nood en schakelen brugfiguren in. Brugfiguren in het onderwijs vormen de schakel tussen school, welzijnsdiensten, het gezin en de buurt.

31 gemeenten

46

brugfiguren

22

beleidsmedewerkers

+14

nieuwe brugfiguren in 2020

46 brugfiguren en 22 beleidsmedewerkers nemen deel. We bereiken hiermee 31 West-Vlaamse gemeenten (= alle gemeenten waar één of meerdere brugfiguren actief zijn). In 2020 zijn er in West-Vlaanderen 14 nieuwe brugfiguren* gestart. Daarmee is West-Vlaanderen koploper van alle Vlaamse provincies wat betreft aantal brugfiguren.

Interesse of vragen?

Interesse in het West-Vlaams lerend netwerk brugfiguren? Neem contact op met:

Joke.dekoninck@samenvlevingsopbouw.be of ilse.vanroosbroeck@west-vlaanderen of schrijf je in op de nieuwsbrief via www.west-vlaanderen.be/onderwijs-en-vorming/brugfigurenwerking-onderwijs.

Microfoon

Eén op zeven kinderen in Vlaanderen groeit op in kansarmoede. Scholen merken dat steeds meer gezinnen het moeilijk hebben. Hoe spreek je als school een gezin hierover aan, welke hulp kan je aanbieden? Inzetten van een brugfiguur kan een oplossing zijn. Brugfiguren zijn neutrale tussenpersonen die een vertrouwensband opbouwen met gezinnen in een kwetsbare positie, de school en sociale partners.

Samo Magazine vroeg aan twee mama's, Lucky en Alina, hoe zij de ondersteuning van een brugfiguur ervaren en hoe dit hun relatie met de school heeft veranderd. Brugfiguur Veerle werkt voor Samenlevingsopbouw in het landelijke Avelgem en Siska is actief als brugfiguur binnen de Dienst Onderwijs van Stad Oostende.

AVELGEM

Lucky woont sinds 2009 in Avelgem en heeft twee kinderen. Dochter Chiamaka zit in het derde leerjaar en zoontje Chinonso in de derde kleuterklas.

PESTGEDRAG AANPAKKEN

Lucky: "Ik leerde Veerle kennen als medewerker van het zorgnetwerk [ZOHRA]. Ons leven was toen heel moeilijk. Mijn dochter werd gepest en soms sloegen of schopten de

"Veerle heeft niet enkel het contact met de school verbeterd, maar eigenlijk met heel het dorp."

kinderen haar zelfs. Mijn dochter wou helemaal niet meer naar school en wou zelfs weg uit het dorp. Ik praatte met de school en ze beloofden dat ze er iets zouden aan doen, maar er veranderde niets.

Ik werd zelf ook gepest op straat door de schoolkinderen. Op een dag stond de politie erbij toen het gebeurde en zij waren geschokt. De politie beloofde toen met de school te gaan praten, maar ook dat veranderde niets. Twee jaar geleden stonden we op het punt om naar de stad te verhuizen toen ik vernam dat Veerle brugfiguur werd in de school.”

Veerle: “Ik organiseerde meteen een overleg met de zorgcoördinator en de juf van Chiamaka. De school besefte toen pas goed hoe ernstig het probleem was. Ze hadden gesprekken met Chiamaka en met de andere kinderen. Daarna is het pesten gestopt.”

Lucky: “Toen we gepest werden, hadden we heel sterk het gevoel dat we hier niet thuishoorden, dat deze gemeenschap niet klaar was voor mensen met een andere huidskleur. Op straat keek iedereen altijd zo raar naar ons. We dachten dat niemand contact met ons wou. Ik was zelf ook heel verlegen en bang om met mensen te praten. Op een dag zei Veerle dat ik eens moest proberen om zelf contact te leggen. Als je bang bent en geïntimideerd wordt, ben je niet vrij. Het is alsof je opgesloten zit in jezelf. Nu is de angst weg. Ik zeg tegen iedereen goediedag, het maakt niet uit

of ze iets terugzeggen of niet. Ik heb zoveel meer zelfvertrouwen gekregen en zowel mijn dochter als ik voelen ons nu heel goed hier in het dorp. We voelen ons thuis.”

HET VOORDEEL VAN EEN KLEIN DORP

Lucky: “Dankzij Veerle hebben we ontdekt dat er hier ook mensen zijn die anderen willen helpen. Zo is er Gerlinde, die vóór de coronaperiode kwam voorlezen. Er zijn ‘opa Frans’

*“Dankzij Veerle
hebben we ontdekt
dat er hier ook
mensen zijn die
anderen willen
helpen.”*

en ‘oma Lieve’ die mij met 1001 dingen helpen, zoals studeren voor mijn theoretisch rijexamen, helpen met wiskunde-oefeningen, kleine herstellingen doen, meegaan naar de dokter,...

Veerle: “Een groot verschil met de stadscontext is dat, als wij iemand willen helpen, wij dat grotendeels zelf moeten doen. Je kan mensen doorverwijzen naar organisaties in de stad, maar die is voor veel mensen veraf en moeilijk bereikbaar. Hier proberen we als brugfiguur, school en Sociaal Huis samen te werken en oplossingen te zoeken binnen de gemeente.”

Lucky: “Nu komt zelfs mijn buurman ons helpen met het huiswerk. Vroeger dacht ik altijd dat het leven gemakkelijker zou zijn in een grote stad, omdat je daar anoniem kan leven en niemand je bekijkt op straat. Maar nu zie ik het voordeel van een klein dorp, waar iedereen je kent en voor je zorgt. Veerle heeft niet enkel het contact met de school verbeterd, maar eigenlijk met heel het dorp.”

HET PROBLEEM VAN DE (SCHOOL)TAAL

Lucky: “Ik ben helemaal niet bang om met de juf te praten, maar in het Nederlands kan ik mij nog niet zo goed uitdrukken. Ik heb tijd nodig om de juiste woorden te vinden, en die tijd is er vaak niet tijdens een oudercontact.”

Veerle: “Als ik erbij ben, vertaal ik alles. Dan nemen we de nodige tijd en zorg ik ervoor dat Lucky alles perfect begrijpt en haar bezorgdheden in het Engels kan uitdrukken. Het oudercontact voor de Kerstvakantie zou online doorgaan, maar toen ik duidelijk maakte dat het belangrijk is voor Lucky om een fysiek gesprek te hebben, was dit geen probleem voor de school. Ze weten dat ik dit niet zomaar vraag. Ik ben nog steeds een belangrijke tussenpersoon tussen de school en de ouders. De school gebruikt ook een eigen jargon, wat voor Lucky moeilijk is om te begrijpen. Ik probeer haar in eenvoudige zinnen uit te leggen wat bedoeld wordt. Of ik stel zelf vragen aan de juf, zodat ze wat meer uitleg moet geven. Voorlopig ben ik nog aanwezig bij de oudercontacten, maar ik werk

aan een vlot rechtstreeks contact tussen de school en Lucky. Lucky krijgt ook veel brieven die ze niet begrijpt. Ze neemt er dan een foto van en stuurt die naar mij, zodat ik haar kan helpen.

Vandaag gaan we Google Meet uitproberen. Het doel is dat Lucky in april zelf in staat is om het oudercontact online te volgen. Een nieuwe stap voor Lucky in haar relatie tot de school."

OOSTENDE

Ook Alina kreeg dankzij brugfiguur Siska meer vertrouwen in haar contact met de school. Haar zoontje Liam is 6 jaar en zit in de derde kleuterklas.

DEUGDDOENDE GROEPSMOMENTEN

Alina: "Ik leg heel moeilijk contact met mensen. Toen Liam pas op school zat, durfde ik de juf niet aanspreken. Vaak zagen de leerkrachten wel dat er iets aan de hand was en dat ik het moeilijk had

met de opvoeding van Liam, maar het was voor mij niet gemakkelijk om er iets over te zeggen. Door wat ik vroeger heb meegemaakt, aanvaard ik ook niet snel hulp. Een medewerker van het Inloopteam de Viertorre vertelde me over brugfiguur Siska. Na een moeilijk oudercontact met de juf van Liam kwam ik in contact met Siska."

Siska: "We leerden elkaar kennen op een moment dat Alina nog maar weinig mensen kende op school. Ongeveer gelijktijdig startte ik met koffiemomenten voor ouders. Ik zag dat het Alina veel deugd deed

om met andere ouders te praten over opvoeding en te horen dat niet alleen zij het daar soms lastig mee heeft. Door het contact met andere ouders voelt Alina zich nu heel goed op school. Ze helpt ook bij school-evenementen. Dit engagement maakt dat ze zich meer op haar gemak voelt en dat de drempel om in gesprek te gaan met de school kleiner wordt."

Siska: "Deze school blijft zichzelf voortdurend in vraag stellen waardoor dingen kunnen veranderen. Ik ga ook voortdurend in dialoog met het zorgteam. De veranderingen die

*"Ik zag dat het Alina
veel deugd deed om
met andere ouders
te praten over
opvoeding en te
horen dat niet alleen
zij het daar soms
lastig mee heeft."*

ik zie zijn er vooral gekomen door teamwork. Als brugfiguur geef je signalen door van de ouders naar de school en probeer je de school ertoe aan te zetten om zaken aan te passen, bijvoorbeeld eenvoudige communicatie. Ook de school zelf zette doorheen de jaren stappen om hun relatie met de ouders sterker te maken.”

ONDERSTEUNING OP MAAT

Siska en het Inloopteam gingen in gesprek met Alina om extra ondersteuning mogelijk te maken voor Liam. Vzw CAR Stappie werkt aan de uitspraak en het gedrag van Liam en vzw Arcade geeft thuisbegeleiding.

Siska: “Het staat als een paal boven water dat Alina het beste wil voor Liam. Samen zoeken we naar wat dan ook echt het beste is voor hem.

Tijdens een online-overleg met het CLB, Stappie, Arcade en de school kwamen we tot de conclusie dat kleinere groepjes beter zouden zijn voor Liam. Dit betekent dat we nu samen op zoek moeten gaan naar een gepaste school. Dat was een heel moeilijk moment voor Alina. We hebben dat gesprek samen kunnen voeren en nadien hebben we alles nog eens overlopen. Zo begreep Alina beter waarom iedereen rond de tafel van mening was dat dit de beste keuze zou zijn voor Liam.”

Alina: “Ik had nu eindelijk vertrouwen in Siska, de juffen, de directeur en een paar andere ouders, en nu moest ik helemaal opnieuw beginnen. Dat kwam heel hard aan. Dankzij Siska en het traject dat we doorlopen hebben, heb ik wel geleerd dat ik niet meer zo lang moet wachten om met

iemand te gaan praten. Iedereen wil het beste voor Liam, dus ik moet geen schrik hebben om te vertellen waar ik mee zit, ook niet in de nieuwe school. Ik hoop heel erg dat het voor Liam zal lukken om zich aan te passen in de nieuwe school.”

“Dankzij Siska en het traject dat we doorlopen hebben, heb ik wel geleerd dat ik niet meer zo lang moet wachten om met iemand te gaan praten.”

Een pluim voor Michel

Samo Magazine reikt twee keer per jaar een pluim uit aan een opmerkelijk initiatief, een straffe organisatie of een kleine held. Michel Timmermans uit Middelkerke zet zich onbaatzuchtig in voor de buurt. Daarom verdient Michel deze trofee.

"EEN GOEIE BRAVE MENS MET EEN HART VAN GOUD"

Zo beschrijft Elisabeth (Lisette voor de vrienden) de 'kleine held', Michel Timmermans, terwijl ze hem de pluim overhandigt.

Ruim een jaar geleden kwam Michel in Middelkerke wonen en sindsdien staat hij altijd klaar voor zijn burens. Ondanks zijn gezondheidsproblemen draait hij zijn hand er niet voor om klaar te staan voor iedereen die het nodig heeft. Mensen helpen verhuizen, boodschappen doen tijdens de eerste lockdown, zelfs samen met de burens 's nachts de wacht houden tijdens een storm of zout strooien tijdens koude dagen. Niks is hem teveel. Eersteklas solidariteit!

Opbouwwerker Corrie, die Michel leerde kennen als verhuisvrijwilliger bij de sociale huisvestingsmaatschappij WoonWel, vindt dat Michel onze trofee verdient. Buurvrouw Elisabeth is het hier roerend mee eens en was direct bereid om de Pluim persoonlijk aan hem te overhandigen. "Wat Michel voor ons doet, doet me denken aan de moeilijke tijden tijdens de Tweede Wereldoorlog die ik als oudste buurtbewoner nog heb meegemaakt. Ondanks, of misschien net door de moeilijke omstandigheden was er in die tijd een hartverwarmende samenhang. We zorgden voor elkaar. Datzelfde gevoel ervaren wij ook nu in onze wijk. Mooier kan toch niet?" "Ik kan die mensen toch niet in de steek laten? Weet je, wij zijn geen burens, wij zijn hier een fami-

WIE VERDIENT VOLGENS JOU EEN PLUIM?

Stuur jouw suggestie met wat uitleg naar

info@samo-magazine.be

lie. Een familie die zorg draagt voor elkaar! Bij deze zal ik nog meer doen voor mijn lieve burens", zegt een bescheiden Michel.

*"Wat Michel voor
ons doet, doet me
denken aan de
moeilijke tijden
tijdens de Tweede
Wereldoorlog
die ik als oudste
buurtbewoner nog
heb meegemaakt"*

De week van Linde & Rubie

IN ZORGZAME BUURTEN

Linde en Rubie zetten recent hun eerste stappen als opbouwwerker in onze organisatie. Ze brachten beiden heel wat kennis en expertise mee uit vorige werkervaringen. Linde startte haar loopbaan als verpleegster en ging later aan de slag als inclusie-ambtenaar in Maldegem. Rubie heeft heel wat voeling met mensen in een kwetsbare positie door haar vroegere functie als hoofdbegeleidster in een leefgroep Bijzondere Jeugdzorg. Als een geoliede machine zetten ze nu hun schouders onder het project 'Zorgzame buurten' en ... dat loopt gesmeerd! 'Zorgzame buurten' zijn plaatsen waar het aangenaam wonen en leven is. Er is ruimte voor ontmoeting, mensen zorgen voor elkaar, en er is professionele omkadering.

MAANDAG – EEN ZORGZAME BUURT REALISEER JE NIET ALLEEN

In een week passeren heel wat gezichten op ons scherm: op maandag hebben we overleg met buurtzorgcoördinator Delphine uit Deerlijk. Op de planning staat ook nog overleg met onze collega's uit Limburg die een soortgelijk traject lopen. In onze drukke agenda maken we tijd voor uitwisseling met elkaar en voor een gezellige babbel. Zo voelt het thuiswerken in coronatijden minder alleen.

DINSDAG – ZORGZAME BUREN

We zijn trots op onze groep 'zorgzame buren' in Moorslede! Het zijn vrijwilligers die de buurt door en door kennen. Ze zoeken mensen op, luisteren naar hen en helpen waar nodig. Ze doen boodschappen voor wie moeilijk te been is, slaan een praatje, bellen om te horen hoe het gaat, verrassen met zelfgemaakte pannenkoeken. Ze zijn aanwezig in het straatbeeld en dus makkelijk aanspreekbaar. De zorgzame buren geven belangrijke informatie door aan de buurtzorgcoördinator Sofie en kunnen bij haar terecht met vragen of voor ondersteuning. Samen slaan ze de handen in elkaar, brengen de krachten van een buurt naar boven en maken zo werk van een zorgzame buurt. Het doet enorm veel deugd om te zien hoe buurtbewoners elkaar ontmoeten en ook zorg dragen voor elkaar.

WOENSDAG – VOELSPRIETEN

Ook professionele eerstelijns werkers hebben een belangrijke rol als 'voelspriet' in de buurt. Zij gaan bij mensen aan huis en zien soms zaken die hen zorgen baren: een lege koelkast, iemand die op korte tijd veel gewicht verliest of zich niet meer verzorgt, rolluiken die altijd naar beneden blijven. Hun rol is die signalen herkennen, bespreekbaar maken en gericht door te verwijzen naar de buurtzorgcoördinator.

We ontwikkelden een praktische tool die deze taak lichter maakt. Met onze 'doorverwijskaartjes' spelen we in op een reële nood en houden we het vragen om hulp laagdrempelig.

DONDERDAG – CREATIEF EN INNOVATIEF

Ons brein draait overuren, steeds op zoek naar nieuwe creatieve acties. In coronatijden kunnen we de digitale wereld uitgebreid verkennen en gebruiken. Voor onze vrijwilligers in Moorslede maakten we samen met Sofie dit bijzondere bedankingskaartje (zie foto). Scan je ook eens de QRcode?

In Deerlijk gingen we aan de slag met een digitaal platform voor vrijwilligerswerk en burenhulp. Neem een kijkje op www.giveaday.be/deerlijk.

VRIJDAG – WERKEN AAN DE TOEKOMST

Een West-Vlaamse gemeente belt ons op: ze hebben interesse om aan de slag te gaan met het concept van een zorgzame buurt. Ze zijn benieuwd naar onze resultaten. Er ligt nog heel wat boeiend werk op ons te wachten. Wij staan alvast klaar om onze nu nog lege ruimte opnieuw te vullen met koffie, gezelligheid en ontmoeting! In de toekomst willen we inzetten op de talenten van mensen in een kwetsbare situatie en blijven we ijveren voor inclusief samenleven. Zorgzame buurten die jong en oud met elkaar verbinden: dit verhaal is nog lang niet af!

Interesse of vragen?

linde.vande.woestyne@samenlevingsopbouw.be | 0487 32 28 14

rubie.derutter@samenlevingsopbouw.be | 0484 67 48 04

De Roeptoeter

Jong en oud, samen sterk

In deze rubriek geven we graag een forum aan Amir Bachrouri, voorzitter van de Vlaamse Jeugdraad. Hij roept op om bruggen te slaan tussen jong en oud.

"Jongeren moeten niet zo zagen. Tijdens de oorlog was het allemaal erger. Jullie moeten zich niet zo aanstellen." Een greep uit de vele berichten die jongeren over zich heen krijgen wanneer zij een noodkreet slaken. "Bekende mensen roepen op tot het vervroegd inenten van de jongeren." Een andere zijde van het verhaal: intergenerationale solidariteit.

Doorheen het afgelopen woelige jaar dat onze levens op hun kop zette, merkten we dat er af en toe nood was aan meer warmte. En eerlijk: ik had het gevoel, ondanks de tegenstellingen, dat het hier en daar gebeurde. Jongeren die zich massaal opsloten uit angst voor het besmetten van ouderen, en ouderen die vragen om de jongeren niet te vergeten bij de versoepelingen.

Daar ligt onze kracht. Zo verslaan wij het virus en organiseren we de vaccinaties. Door samenwerking, over generaties heen. Door aan te tonen dat het anders kan. Dat we het doen ten voordele van onze

levens. Ter redding eigenlijk. Natuurlijk stelt corona ons uithoudingsvermogen op de proef. Maar dat is broodnodig. Omdat we zo inzien dat we eigenlijk wel één front zijn. Jong, oud, minderjarig, volwassen, fris en fruitig.

De uitdagingen waarvoor we de afgelopen weken en maanden stonden waren immens. En ondanks de bagger die er soms onterecht volgde, liet het tegelijk ook zien dat dat exact blootlegt waarom we uiteindelijk niet kopje onder zijn gegaan. Omdat we sterk zijn. Sterker dan ooit.

Hier en daar zag je dat jongeren de regels aan hun laars laptten: Gent en Leuven werden zagezegd overspoeld door boemelende studenten. Daar waar de berichtgeving in tijden van lenteweer ook op hol sloeg over ouderen die massaal barbecues organiseerden en zo een eventuele katalysator zijn weg lieten gaan.

Het was soms moeilijk. Het duurde lang. Té lang. Maar ik zag vooral vaak hoe we elkaar een

hand reikten om het anders te gaan doen. Om elkaar in de ogen te kijken en te vragen om wederzijdse bescherming.

Zo leek het gemakkelijker. Zo zouden we dat virus klein krijgen.

Dat het leed vergeleken werd met een oorlog, kon bij mij op geen bijval rekenen. Het is vreemd. Die vergelijking van pijn. "Ik heb een raar gevoel, ik voel haat, hardheid, ruwheid", ventileerde een jonge studente een tijdje geleden haar gevoel over hoe ze hardhandig door een aantal 'boomers' werd aangepakt.

Corona heeft onze ogen geopend. Corona heeft laten zien dat we elkaar nodig hebben. Corona heeft jongeren doen inzien dat er soms een afstand bijhoort, een maskertje om onze liefde voor de (groot)ouders en kwetsbaren te tonen. En voor onze ouderen was dat meer dan genoeg om ons zo snel mogelijk terug te laten genieten van de vrijheid. Jong en oud, samen sterk.

Project in de kijker

Praatwijzer

“Je plaats vinden in een nieuwe samenleving is intensief.”

ALI EN MONIQUE OVER PRAATWIJZER ROESELARE

Stel je voor dat je je land verlaat op zoek naar een betere toekomst. Je laat je gezin achter en komt in een nieuw land terecht. Daar moet je een nieuwe taal leren en je weet absoluut niet waar je terecht kan met al je vragen.

Ali - 39

- Afkomstig uit Palestina
- Getrouwd met Huda en heeft 3 dochters (7, 11 en 13 jaar)
- Woont bijna 3 jaar in Roeselare
- Opleiding: Master in Business Administration
- Deelnemer aan 'Praatwijzer'
- Voornaamste bezigheid: Nederlands leren
- Houdt van koken

Dat overkwam Ali toen hij Palestina verliet en drie jaar geleden terechtkwam in Roeselare. Via 'Samen koken', een activiteit in 'RSL op post', kwam hij toevallig in contact met het project 'Praatwijzer'. Dit project van Samenlevingsopbouw en het Welzijnshuis brengt andersstalige nieuwkomers samen om Nederlands te oefenen en in groep kennis te maken met het hulp- en dienstverleningsaanbod in Roeselare. Monique is vrijwilliger bij 'Praatwijzer'. Daar leerde ze

Ali kennen. Ze ziet in hem de ideale ambassadeur voor 'Praatwijzer', zowel om nieuwe mensen aan te trekken als voor de beeldvorming bij de 'rasechte Roeselarenaar'. "Veel mensen staan negatief tegenover nieuwkomers. Maar als ze iemand beter leren kennen, veranderen ze van gedacht", zegt ze.

Ali: "Van meetaf aan besliste ik om niet thuis passief te blijven wachten tot er iets zou gebeuren. Ik besliste om mijn tijd goed te gebruiken

Monique - 72

- Gepensioneerd en weduwe
- Woont in Roeselare
- Gepassioneerd vrijwilliger bij Praatwijzer en asielbuddy
- Houdt van andere culturen

Ali

“Door in België te wonen, leerde ik anders naar de dingen kijken. Als ik mensen wil leren kennen moet ik ook hun taal en cultuur kennen.”

om mensen te leren kennen en de Nederlandse taal te studeren. Ik wou ook de stad Roeselare en alle organisaties en activiteiten leren kennen. Dat kon in de toekomst belangrijk zijn voor mijn integratie.”
Monique: “Na het overlijden van mijn man zocht ik een zinvolle tijdsbesteding.

Met de vluchtelingencrisis in 2015 zocht men vrijwilligers om nieuwkomers te helpen. Ik ben begonnen met logistieke steun en leerde veel mensen kennen. Zo werd ik buddy, en via het buddywerk ben ik ‘Praatwijzer’ op het spoor gekomen.”

DE BRUG NAAR HULP – EN DIENSTVERLENING

Ali: “Bij ‘Praatwijzer’ bespreken we telkens een thema of we bezoeken een dienst. De workshop over stress en de dialooggroep over geestelijke gezondheid vond ik heel goed. We kregen veel informatie over waar we terecht kunnen voor psychologische steun. Als je pas in België woont heb je veel stress en is het niet gemakkelijk om over je gevoelens te praten. Dan is het belangrijk dat je weet dat je de mensen van ‘Praatwijzer’ kan vertrouwen.”

Monique: “Veel mensen hebben toen hun hart gelucht. Zeker in coronatijden hebben mensen psychologische steun nodig. Ook informeel kunnen napraten na een activiteit is heel belangrijk. Dan hoor je welke problemen mensen hebben en kan je ze doorverwijzen.”

Ali: “Het is goed om veel diensten te leren kennen. Maar de procedures zijn soms ingewikkeld en diensten zoals OCMW, Leerwinkel of VDAB geven verschillende boodschappen. De ene zegt dat je moet werken of dat je anders je leefloon zal verliezen. De andere zegt dat je eerst Nederlands moet leren. Er wordt niet gevraagd hoe je zelf je toekomst ziet. Diensten zouden beter moeten samenwerken. Het zou veel gemakkelijker zijn moest er één assistent zijn die mijn hele dossier kent en samen met mij een plan kan maken.”

Je plaats vinden in een nieuwe samenleving is intensief. Het is een proces en vraagt tijd. Bijvoorbeeld om Nederlands te leren, je weg te vinden, een job te zoeken. Je hebt tijd nodig om te kunnen nadenken over je eigen toekomst.

EEN BRUG TUSSEN CULTUREN

Ali: “Als je in België wilt blijven, is het belangrijk dat je de taal en de cultuur leert kennen. Dat is niet altijd gemakkelijk want er zijn veel verschillende gewoontes. Door in België te wonen, leerde ik anders naar de dingen kijken. Als ik mensen wil leren kennen moet ik ook hun taal en cultuur kennen.”

Monique: “Omgekeerd kunnen wij ook veel van jullie leren. Andere culturen interesseren mij enorm en ik heb al heel veel bijgeleerd. Dat is

een meerwaarde in mijn leven. Als ik bij jullie kom, ben ik altijd heel welkom. Er staat altijd van alles op tafel. Als bij ons de bel gaat zeggen we: "Oei, wie zou dat nu zijn?"

TAAL ALS GROTE UITDAGING

Ali: "Ik probeer veel te praten met mensen die Nederlands als moedertaal hebben. Bij 'Praatwijzer' leer ik mensen kennen en kan ik oefenen. Tijdens het informatieve gedeelte moet ik me goed concentreren: op de informatie, het onderwerp en Nederlands praten. Maar de losse babbel achteraf is even belangrijk voor mij. We praten na over het onderwerp of leren elkaar beter kennen bij een kopje koffie. Voor mijn dochters, die hier nog maar kort zijn, zoek ik nu een vrijwilliger die Nederlands wil oefenen met hen. Op school leren ze heel veel nieuwe woorden maar ze moeten kunnen oefenen."

Monique: "Via mijn vrijwilligerswerk kom ik met veel nieuwkomers in contact. Ik merk dat die mensen nood hebben aan kansen om Nederlands te oefenen en

verwijs hen door naar 'Praatwijzer'. Sommigen zijn bang omdat hun Nederlands nog niet zo goed is. Ik zorg er dan zeker voor dat ik de eerste keer kan meegaan, dat geeft hen vertrouwen en het nodige duwtje in de rug.

Wat voor mij positief is aan 'Praatwijzer', zijn de mensen die je ontmoet. Ze zijn zo gemotiveerd om bij te leren. Al na enkele keren zie je ze vooruitgaan. Hun Nederlands wordt snel beter. Eén van de eerste vrouwen die ik begeleidde als buddy, studeert binnenkort af als verpleegster. Dat geeft me veel voldoening."

*"Wat voor mij
positief is aan
'Praatwijzer', zijn
de mensen die je
ontmoet. Ze zijn zo
gemotiveerd om bij
te leren."*

CREATIEF IN CORONATIJDEN

Ali: "In mijn cultuur is sociaal contact het belangrijkste in ons leven. Als je alleen woont is het heel lastig. Ik heb enkele vrienden hier in Roeselare en ik probeer hen buiten te ontmoeten. Corona leert ons creatief nadenken over hoe we toch activiteiten kunnen laten doorgaan. Door de wandelcontacten per twee konden we toch een beetje Nederlands oefenen. Dat was heel positief. Ook het stoepbezoek deed heel veel deugd. Het was een veilige manier van ontmoeting. Toch voelde het vreemd en onnatuurlijk aan omdat je in onze

cultuur een gast altijd iets aanbiedt. Dat kon nu niet."

Monique: "Ik zag dat Ali het heel jammer vond dat ik niet binnen kon komen. Zonder corona zouden we samen thee gedronken hebben. Ik mis ook de contacten tussen de vrijwilligers. Normaal komen we regelmatig samen om ervaringen uit te wisselen. Ook dat is nu weggevalen."

EEN PLAN VOOR DE TOEKOMST

Ali: "Ik wil leren zwemmen. Ik ben ingeschreven voor lessen maar door corona zijn die uitgesteld. In de zomervakantie ga ik ook mijn

dochter inschrijven voor zwemlessen. Ik kijk ernaar uit om samen met hen te zwemmen.

Mijn doel voor dit jaar is dat ik mijn dochters op weg kan helpen in België. Dat zij hier een toekomst hebben.

Voor mezelf, wil ik werk zoeken. Ik hoop dat ik een job kan vinden die aansluit bij mijn opleiding. Ik krijg ondersteuning van Leerwinkel, VDAB en OCMW. Ik hoop dat het in 2021 zal lukken.

Mijn boodschap voor de lezer?

Geef ons tijd, want voor ons is dit een nieuw begin.

Het project 'Praatwijzer' is een samenwerking tussen het Welzijnshuis Roeselare en Samenlevingsopbouw West-Vlaanderen en loopt sinds eind 2017. Vanaf juli 2021 wordt het concept ingebed in de reguliere dienstverlening van stad Roeselare, binnen het laagdrempelig aanbod van 'RSL Op Post'.

Ali besliste na het interview om ook als Arabisch sprekende vrijwilliger mee te werken aan 'Praatwijzer'

Meer info?

Lore Louwagie | Welzijnshuis Roeselare | tel. 0491 37 88 52 | lore.louwagie@roeselare.be

Hilde Van Laere | Samenlevingsopbouw | tel. 0474 91 96 92 | hilde.van.laere@samenvlevingsopbouw.be

Greta's tips uit het naaiatelier

In elk nummer doen we een beroep op de kennis en het talent van de deelnemers in onze projecten. Deze keer leert Greta ons hoe je uit een oude t-shirt een boodschappentas maakt. Greta was eerst deelnemer in het naaiatelier in Harelbeke, en nu geeft ze als vrijwilliger haar kennis door aan nieuwe deelnemers. "Ik vind het zonde om spullen weg te gooien, ook restjes stof en textiel."

BOODSCHAPPENTAS UIT EEN OUDE T-SHIRT

Stap 1

Teken het model met stift/krijt/balpen op het t-shirt (averechtse kant buiten).

Stap 2

Knip vervolgens de hals en mouwen uit.

Stap 3

Maak de onderkant dicht (met een naaimachine of met de hand) of werk met knoopjes. Knip daarvoor franjes van ongeveer 8 cm lang en 1 à 1,5 cm breed in de onderkant.

Stap 4

Knoop de franjes vast, maak een tweede rij knopen, knoop naburige franjes aan elkaar zodat de bodem helemaal dicht is.

Stap 5

Keer het t-shirt terug om (mooie kant naar buiten) en werk eventueel af met mooie pins.

Heb je geen naaimachine? Helemaal niet erg, er zijn ook heel wat naai-ideeën die je met de hand kan doen. Uitrafelen van je stof kan je vermijden door onder meer gebruik te maken van stoffen als vilt, leersoorten, jersey of tafelzeil, je stof te knippen met een kartelschaar of te kleven met plakbare tussenvoering of zoomband. Veel creatief naaiplezier!

Speel mee en win een draagtas!

Noteer de tussenwoorden die je in dit magazine kunt terugvinden.
Stuur ons jouw antwoorden en maak kans op een leuke prijs!

FIETSERS - - FIGUUR (uit: Feiten en Cijfers)
GEZONDHEIDS - - NETWERK (uit: Microfoon)
TOOG - - WIJZER (uit: Project in de kijker)
HUISVESTINGS - - KRITIEK (uit: De Pluim)
RECLAME - - TAS (uit: Greta's tips)

Stuur de vijf tussenwoorden en jouw naam vóór 1 juni naar info@samo-magazine of SMS naar 0484 67 43 44.
De eerste, de zesde en de tiende juiste inzending krijgen een handige, hippe, herbruikbare boodschappentas
toegestuurd, speciaal gemaakt door de deelnemers van het naaiatelier in Harelbeke.
Een goed begin van de zomer!

Week VAN VERBONDENHEID
28/5 - 6/6

Samen tegen eenzaamheid

Hé, buur!

Zei er iemand kaasplank?

Zin IN een PRAATJE
in ons gezellig STRAATJE?

WWW.WEEKVANVERBONDENHEID.BE

Vlaanderen
verbeelding werkt

BOND
ZONDER
NAAM
VANUIT HET HART

SAMENLEVINGSOPBOUW
Vlaanderen